

LXX.

Foreløbig Betænkning

over

Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelse m. m.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 5te Mai 1875.)

Lil nærværende Udvalg var foruden det ovennævnte Lovforslag henvist det ved privat Initiativ indbragte Lovforslag om Forhøielse af Invalidforsørgelsen. Da Udvalgets Flertal (Berg, Bernsen, Boffen, Clausager, Holm, N. Jensen, Skanderborg Amts 2den Valgkreds, Rjør og S. Peder- sen) maatte erkjende, at det mere omfattende Re- gjeringsforslag vilde kræve længere Tid, inden det kunde gøres færdigt, og da man paa den anden Side maatte lægge særdeles Vægt paa, at der saavidt mulig kunde tilstaaes en Forhøielse af de gjældende Invalidforsørgelser, besluttede man at fremskynde Behandlingen af det private Lovforslag, der kun omhandlede den nævnte Forhøielse, hvor- om der i Realiteten saavel ifjor som ogsaa nu var Enighed i Udvalget, medens Mindretallet for- mente indtil videre at maatte gjøre sin Tilslutning dertil afhængig af, hvorledes Ministeren stillede sig til Sagen. Dette Lovforslag indstilledes derefter til Thinget, hvor det vedtoges imod Finantsmini- sterens Modstand, hvorefter det i det andet Thing negtedes Overgang til 2den Behandling.

Udvalget havde imidlertid fortsat med Be- handlingen af Regjeringsforslaget, der foruden fuldstændige Regler for Invalidforsørgelsen tillige omfatter de militære Underklassers Pensionering. Udvalgets Flertal har antaget, at disse to For- hold kun staa i en saa fjern Forbindelse med hin- anden, at de rettest bør gøres til Gjenstand for særskilte Love; Invalidforsørgelsen strækker sig allerede nu videre end til Underklasserne, og man maatte yderligere ønske at udvide den til ogsaa at omfatte de civile Embeds- og Bestillingsmænd. Den egentlige Pensionering er dernæst i sit Væsen forskjellig fra Invalidforsørgelsen derved, at den

første er en blot Beregnings- og Sag, medens den anden maa være Gjenstand for Bestyrelsens Skjøn. Naar man ønskede at give denne Bestyrelse en Omdannelse, som formentlig i høiere Grad end hidtil vilde sætte den i stand til at virke efter sit egentlige Diemed, maatte det fremstille sig som saa meget mere ønskeligt at fritage den for det rent administrative Arbejde, der staaer i Forbindelse med de egentlige Pensionsberegninger, og som der- for rettest burde henlægges til Pensionskontoret. Naar Udvalgets Flertal saaledes maatte ønske at adskille Lovforslagets to ovennævnte Affnit i sær- skilte Love, da kunde man ikke være i Tvivl om, hvilket af Affnitene der burde behandles først. Pensionsforholdene faae nemlig først deres rette Belysning, naar de behandles i Forbindelse med de militære Lønningslove, der paa det Tidspunkt (30te November) end ikke vare forelagte.

Udvalget tog saaledes fat paa at behandle Affnittede om Invalidforsørgelsen. Ønsket om at udvide Reglerne for Invalidforsørgelse ogsaa til Statens civile Embeds- og Bestillingsmænd blev af Finantsministeren imødekomet saaledes, at han meddelte Udvalget et foreløbigt Udkast til særlig Lov om Invalidforsørgelse for disse Personer. Naar Ministeriet altsaa ikke har troet at kunne indordne disse Regler i den almindelige Invalid- lov, har Udvalget foretrukket i denne at foreslaa tilføjet en Paragraf, der hjemler de civile Embeds- og Bestillingsmænds Afgang til Invalidforsørgelse i Lighed med de militære, medens Forsørgelsen dog i hvert Tilfælde foreslaas fastsat ved Finants- loven. Principet er herved slaaget fast, medens de Bønsøgeligheder ere undgaede, der vilde møde ved Afgjørelsen i Enkelttheberne. Udvalgets